

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722201481
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6722201481.4

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov JUDr. Dušana Kucbela a JUDr. Alexandra Mojša, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom 851 02 Bratislava-Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 proti žalovanej A. B., narodenej XX. XX. XXXX, bytom XXX XX C., D. E. XX, o zaplatenie 3.734,84 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 18Csp/26/2022-147 zo dňa 4. novembra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v rozsahu, v ktorom žalobu zamietol v časti o zaplatenie 2.642,40 Eur a vo výroku III. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

II. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením pod sp. zn. 7Cdo/144/2023 zo dňa 12. decembra 2024 zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/7/2023 zo dňa 04. mája 2023 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zrušeným rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou zamietol žalobu o zaplatenie v sume 2 642,40 Eur a vo zvyšku ostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie nedotknuté.

2. Podľa najvyššieho súdu odvolací súd bez splnenia manudukčnej povinnosti založil svoje rozhodnutie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na nových právnych dôvodoch ako súd prvej inštancie. Tým porušil právo žalobcu na spravodlivý proces.

3. Po opätovnom preskúmaní veci z obsahu spisu vyplynulo, že okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.734,84 Eur spolu s príslušenstvom na tom základe, že žalobca získal pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 07. 2021 od Tatrabanky, a. s. (ďalej len „banka“). Banka so žalovanou uzavreli dňa 07. 06. 2016 zmluvu č. 2936113511, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaná napriek opakovaným výzvam neplnila pohľadávku riadne a včas a ku dňu postúpenia pohľadávka žalobcu činila 3.734,84 eur ako istina.

4. Okresný súd po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca si uplatnil nárok zo zmluvy o bežnom účte, ku ktorej bola uzavretá aj zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Nebolo sporné, že banka poskytla žalovanej možnosť čerpania úveru do výšky 3.500,- eur. Žalovaná tento úver čerpala a zaviazala sa ho vrátiť spolu s dojednaným úrokom. Bolo dojednané, že úroky sú splatné vždy ku koncu kalendárneho mesiaca a žalovaná bude uhrádzať úver formou započítania kreditných zostatkov na účte voči pohľadávke banky z povoleného prečerpania. V zmluve bola dojednaná splatnosť

povoleného prečerpania na požiadanie banky. Žalobca však na výzvu súdu nešpecifikoval, akými konkrétnymi úkonmi žalovanej, prípadne právneho predchodcu žalobcu, došlo k vzniku nepovoleného prečerpania v žalovanej výške. Nešpecifikoval, či žalovaná suma predstavuje len istinu, alebo ju tvorí aj iné príslušenstvo, aby súd mohol preskúmať, či vyčíslený nárok je v súlade so zmluvným dojednaním, či nejde o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré súd skúma ex offio. Napriek výzve súdu žalobca tak neuviedol úplné a pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých by bolo možné posúdiť oprávnenosť uplatneného nároku. Neuviedol žiadne skutkové tvrdenia, kedy došlo k nepovolenému prečerpaniu, uviedol len, že podľa výzvy zo dňa 26. 08. 2019 bolo vyčíslené nepovolené prečerpanie, avšak podľa výzvy toto bolo vo výške 3.561,- eur ku dňu 24. 08. 2019. Žalobca nezdôvodnil, čo teda predstavuje ním uplatnená čiastka a ako bola vyčíslená. Súd poukázal tiež na to, že k výzve zo dňa 26. 08. 2019, ktorou bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlhu bezodkladne najneskôr do 5 dní, žalobca doložil len podací hárok z pošty, neuviedol však a nezdokladoval, kedy sa pohľadávka mala stať splatnou. Tým ani nepreukázal podmienku postúpenia pohľadávky bankou, t. j. splatnosť pohľadávky, čím nepreukázal ani aktívnu legitímáciu v spore. Súd preto konštatoval, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a ani bremeno dôkazu na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku, a preto žalobu v celosti zamietol.

5. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 2 ods. 1, § 2 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa § 2 ods. 1 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách v znení do 31. 12. 2013, podľa § 261 ods. 6 písm. d), § 708 ods. 1, § 710, § 711 ods. 1, § 497 Obchodného zákonníka, podľa § 1 ods. 1, 2, 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej však v súvislosti s konaním trovy nevznikli, a preto jej náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v časti o zaplatenie sumy 2.642,40 eur odvolanie z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nestotožnil sa s odôvodnením rozsudku okresného súdu, v ktorom okresný súd označil povolené prečerpanie za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a v ktorom poukázal na neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu. Žalobca bremeno tvrdenia, vrátane bremena dôkazného, splnil bez akýchkoľvek rozumných pochybností. Tvrdil, že neobstojí argumentácia súdu vo vzťahu k nepreukázaniu nároku žalobcom. Poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ustanovenia skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalovaný nepoprel ani len jedno z tvrdení žalobcu, a bol pasívny v celom konaní. Žalobca konkrétne vo vyjadrení zo dňa 30. 08. 2022 poukázal na to, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe výzvy zo dňa 26. 08. 2019, ku ktorej priložil aj podací hárok spolu so sledovaním zásielky cez internetovú stránku Slovenskej pošty, a. s. Postupca žalovaného v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka vyzval žalovaného na splnenie dlhu, ktorým úkonom došlo k vyhláseniu splatnosti predmetného úveru. Ak účastník právneho vzťahu tvrdí, že určitý adresovaný právny úkon vykonal, napríklad protistranu na niečo vyzval, je zrejmé, že tým tvrdí aj to, že zabezpečil, aby sa právny úkon dostal do sféry dispozície protistrany, napríklad oznámením v bezprostrednom styku alebo odoslaním poštovou alebo inou prepravou. Výzva mala písomnú formu, čo je nepochybné aj z listinného dôkazu - výzvy zo dňa 26. 08. 2019, ktorú žalobca priložil už k žalobe, čím si splnil povinnosť podľa § 132 ods. 3 CSP. Je preto nelogické, aby bolo tvrdenie, že dlžník bol písomne vyzvaný na zaplatenie dlhu, bolo chápané len tak, že veriteľ výzvu vyhotovil takpovediac len pre seba a takto si ju ponechal len pre vlastné potreby. Ak žalovaný v prejednávanej veci nepoprel tvrdenie žalobcu o tom, že ho postupca vyzval na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky, treba toto tvrdenie považovať za nesporné. Zdôraznil, že aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 8Cdo/169/2020) pripúšťa, aby za výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo možné považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, avšak iba za súčasnej podmienky, že jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie, čo v danom prípade bolo jednoznačne splnené. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a žalobe vyhovieť, alebo zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal opätovne odvolanie žalobcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 ods. 1, 2 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z nasledovných dôvodov :

9. Odvolací súd svoj prvý rozsudok vo veci založil na právnom závere, že žalovaná nebola oboznámená o postúpení pohľadávky podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V dôsledku toho pôvodne odvolací súd vyhodnotil, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v spore.

10. Pri rozhodovaní nie je odvolací súd viazaný svojím predchádzajúcim právnym názorom s poukazom na ústavnoprávny princíp nezávislosti sudcu, ktorý je vo všeobecnosti viazaný len zákonom. Z týchto dôvodov je a priori vylúčené, aby došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces takým procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý zmení svoj predchádzajúci právny názor vyslovený v predchádzajúcom rozhodnutí. Za predpokladu, ak po kasácii rozhodnutia nadobudne odvolací súd presvedčenie o nesprávnosti svojho pôvodného záveru. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR pod spisovou značkou 4 Cdo/81/2022 zo dňa 26.04.2023).

11. Po opätovnom prejednaní odvolania žalobcu a preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd na právnom názore vyjadrenom v rozsudku sp. zn. 16CoCsp/7/2023 zo dňa 04.05.2023 nezotráva. Odvolací súd má za to, že aby vôbec mohol pristúpiť ku skúmaniu aktívnej vecnej legitimácie v spore (z titulu postúpenia pohľadávky na žalobcu), je nevyhnutné aby žalovaná pohľadávka bola dostatočne špecifikovaná a preukázaná, teda existuje. Túto podmienku však žalobca v spore nesplnil. Vo vzťahu k základu a výške svojho nároku neuviedol rozhodujúce skutkové tvrdenia podľa § 150 ods. 1 CSP. V tejto esenciálnej časti právneho posúdenia sporu sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie s poukazom na § 387 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie je v tejto základnej časti posúdenia veci presvedčivé, vnútorne koherentné a poskytuje dostatočné odpovede na otázky, prečo súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol. Keďže sa odvolací stotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, nebol daný dôvod na to, aby aplikoval § 382 CSP (poučovacia povinnosť k novej aplikácii inej hmotnoprávnej normy).

12. Za rozhodujúce považuje odvolací súd tie zistenia súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých žalobca nešpecifikoval akými konkrétnymi úkonmi žalovanej, prípadne právneho predchodcu žalobcu, došlo k vzniku nepovoleného prečerpania v žalovanej výške. Žalobca v spore nešpecifikoval či uvedená suma predstavuje len istinu alebo ju tvorí aj úrok, prípadne iné príslušenstvo. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že pokiaľ žalovaná mala dojednaný spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania do výšky 3.500,- Eur, nebolo zrejmé, kedy a na základe čoho vzniklo nepovolené prečerpanie presahujúce túto sumu. Najmä, keď nepovolené prečerpanie žalobca vyčíslil vo výške 3.734,84 Eur. Žalobca v spore nezdôvodnil čo predstavuje ním uplatnená čiastka a ako bola vyčíslená. Ak teda žalovaný dlh by mal byť výlučne nepovoleným prečerpaním, súd musí mať informácie akými úkonmi došlo k vzniku výšky uplatneného dlhu za účelom posúdenia oprávnenosti nároku.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že bez bližšieho skutkového popísania a preukázania skladby základu a výšky nároku žalobcu, súd nevie posúdiť jeho oprávnenosť, resp. jeho existenciu. Ide o základ každého sporu o zaplatenie peňažného nároku. Teda na základe čoho vznikla uplatnená výška nároku, či ide o istinu, prípadne aj o príslušenstvo. V prejednanom prípade to znamenalo pre žalobcu povinnosť konkrétne tvrdiť aká suma bola žalobcovi poskytnutá, ako ju mal splácať, koľko vrátil, ako sa mu prípadne poskytnutá suma úročila, ak bol v omeškaní so splácaním, aké nároky žalobcu vznikli a ako sa to prejavilo v žalovanej sume. Tieto skutočnosti však žalobca v spore netvrdil. V žalobe len uviedol, že na základe zmluvy poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Potom uviedol, že žalovaná neplnila pohľadávku riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a pohľadávka tvorí istinu 3 734,84 Eur. Z tohto skutkového popisu však nebolo zistiteľné a overiteľné, či výška nároku žalobcu istiny je správna. Teda koľko postupca žalovanej poskytol a koľko mu žalovaná vrátila. Za účelom zistenia týchto rozhodujúci skutočností potom súd prvej inštancie správne a predvídateľne na uvedený nedostatok žaloby reagoval výzvou na doplnenie skutkových tvrdení podľa § 150 ods. 2 CSP. Žalobca však ani vo vyjadrení zo dňa 30. 08. 2022 reagujúc na výzvu súdu, konkrétne nepopísal z čoho

pozostáva ním žalovaná suma. Žalobca len uviedol, že žalovaná sa transakciami na bankovom účte dostala do nepovoleného prečerpania, ktoré bolo ku dňu postúpenia pohľadávky vo výške 3.734,84 Eur.

14. Skutočnosť, že žalovaná bola v spore pasívna, nemožno automaticky vnímať tak, že zbavuje žalobcu povinnosti uviesť pravdivé rozhodujúce skutkové tvrdenia a tie preukázať v zmysle § 132 ods. 1, 150 ods. 1 CSP v spojení s § 149 CSP. Najmä ak ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľského právneho vzťahu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, v ktorom ex offio musí aj súd skúmať neprijateľné zmluvné podmienky bez dôkazného návrhu spotrebiteľa podľa § 295 a § 298 ods. 1 CSP. Nedostatočné uvedenie rozhodujúcich skutočností z čoho pozostáva žalovaná suma, potom u súdu prvej inštancie založilo podľa § 186 ods. 2 dôvodnú pochybnosť o nesporných skutočnostiach v konaní. Tie však procesný predpis považuje za nesporné len z titulu pasivity žalovanej podľa § 151 ods. 1 CSP. Ak by súdy pri rozhodovaní automaticky prijali záver o tom, že každá skutočnosť, ktorá nebola v spore popretá protistranou je nesporná, a teda preukazuje nárok žalobcu, došlo by k popretiu procesnej povinnosti pre strany sporu podľa § 150 ods. 1 CSP. Strany sporu majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Inak povedané, uviesť substancované skutkové tvrdenia zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre stranu sporu priaznivá, a ktorej aplikácie sa v spore domáha (pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/30/2023 zo dňa 28. 11. 2023).

15. Civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu), teda procesných následkov toho, ako by bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020).

16. Ak žalobca v spore aj pripojil dôkazy, na ktoré pri skutkových tvrdeniach odkazoval, bez toho, aby popísal, ako sa dopracoval k žalovanej sume, išlo o z jeho strany o porušenie zákazu definovaného v § 132 ods. 2 CSP. Súd nemôže za žalobcu tieto rozhodujúce skutkové tvrdenia sám vyhľadať z predložených dôkazov, aby tým nahrádzal procesnú nečinnosť žalobcu. Podľa § 132 ods. 2 CSP totiž platí, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1 Cdo/188/2021 zo dňa 25.05.2022).

17. Súd môže vykonať dôkazy na zistenie a preukázanie rozhodujúcich skutočností. Nie naopak. Dôkazy nemajú slúžiť na to, aby na základe výsledkov dokazovania bolo možné vyvodiť rozhodujúce skutkové tvrdenia pre aplikáciu konkrétnej hmotnoprávnej normy. Dokazovanie nemá slúžiť strane sporu na to, aby prostredníctvom neho zistila, či existujú skutočnosti v jej prospech (pozri Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 571).

18. Nebolo preto úlohou súdu prvej inštancie, aby za žalobcu z pripojenej platobnej histórie prepočítaval ním uplatnený nárok, skúmal za neho a popísal, čo si vlastne žalobca v spore uplatnil.

19. Na dôvažok, túto skutočnosť žalobca mal snahu odstrániť čiastočne až v podanom odvolaní, keď uviedol, že žalovaná aktívne manipulovala s prostriedkami na svojom účte, čo vyplýva z predloženej platobnej histórie. Podľa nej žalovaná vykonala debetné operácie v rozsahu 147 704,08 Eur a kreditné operácie v sume 145 061,68 Eur. Na uvedený rozdiel mal preto nárok v odvolaní napadnutej sume 2642,40 Eur predstavujúcej istinu. Bez toho, aby to akýmkoľvek spôsobom vysvetľoval. Podľa názoru odvolacieho súdu však práve takúto „vysvetľovaciu“ povinnosť žalobca v spore pred súdom prvej inštancie mal. Žalobca pred súdom prvej inštancie nevysvetlil, že z uplatneného nároku predstavuje suma 2642,40 Eur istinu a ako k nej dospel.

20. Odvolací súd už na doplnené skutkové tvrdenia žalobcu v odvolaní nemohol prihliadnuť. Uvedené skutočnosti mal možnosť (aj na základe výzvy súdu prvej inštancie) žalobca doplniť pred súdom prvej

inštancie. Išlo tak zo strany žalobcu novoty v odvolacom konaní, nespĺňajúce podmienky podľa § 366 CSP. Žalobca ani v odvolaní netvrdil, že ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d) CSP), alebo že by mali preukazovať inú vadu konania (§ 366 písm. c) CSP). Dokonca žalobca ani ako dôvod odvolania neuviedol § 365 ods. 1 písm. g) CSP, ktorý za podmienok upravených v § 366 CSP umožňuje uvádzať ďalšie prostriedky procesného útoku po rozhodnutí súdu prvej inštancie.

21. Na doplnenie ešte odvolací súd poukazuje na to, že žalobcove tvrdenia v priebehu sporu nekorešponujú. Žalobca v podanej žalobe v rámci špecifikácie nároku uviedol, že istina predstavovala sumu 3.734,84 Eur. V podanom odvolaní uviedol, že istina predstavovala len sumu 2.642,40 Eur. Žalobca tak zrejme nepoznal obsah svojej pohľadávky v spore. To len nasvedčuje správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

22. Keďže žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie len v časti o zaplatenie sumy 2.642,40 Eur oproti pôvodne uplatnenej sume 3.734,84 Eur, ostal výrok rozsudku súdu prvej inštancie v prevyšujúcej časti nedotknutý.

23. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Žalovaná bola v spore pred súdom prvej inštancie úspešná v celom rozsahu. Preto jej patrí podľa § 255 ods. 1 CSP plné právo na náhradu trov konania. Keďže však pred súdom prvej inštancie žalovanej trovy konania nevznikli, rozhodol súd správne o trovách konania tak, že jej právo na ich náhradu nepriznal.

24. Žalovaná bola v odvolacom konaní procesne úspešná, pretože odvolací súd v napadnutej časti rozsudok potvrdil. Žalovanej tak v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže z obsahu spisu nevyplývali žiadne trovy odvolacieho konania u žalovanej, odvolací súd jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis
(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).